

(“Službeni glasnik Bosne i Hercegovine” br. 29/04)

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Predstavničkog doma, održanoj 4. maja 2004. godine, i na sjednici Doma naroda, održanoj 4. maja 2004. godine, usvojila je

ZAKON O SPREČAVANJU PRANJA NOVCA

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom utvrđuju se mjere i odgovornosti za otkrivanje, sprečavanje i istraživanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, i propisuju se mjere i odgovornosti u međunarodnoj saradnji u oblasti sprečavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

Član 2.

U smislu ovog zakona, definicije termina utvrđuju se kako slijedi:

1. "Pranje novca" podrazumijeva:
 - a. Zamjenu ili prijenos imovine, ako je ta imovina stečena kriminalnim radnjama, a u cilju prikrivanja ili zataškavanja nezakonitog porijekla imovine ili pružanja pomoći nekom licu koje je umiješano u takve aktivnosti u cilju izbjegavanja zakonskih posljedica počinjenih radnji;
 - b. Prikrivanje ili zataškavanje prave prirode, mjesta porijekla, raspolaganja, kretanja, prava na ili vlasništva nad imovinom ako je ta imovina stečena kriminalnim radnjama ili činom učešća u takvim radnjama;
 - c. Sticanje, posjedovanje ili korištenje imovine stečene kriminalnim radnjama ili činom učešća u takvim radnjama;
 - d. Učestvovanje ili udruživanje radi izvršenja, pokušaja izvršenja, odnosno pomaganja, podsticanja, olakšavanja ili davanja savjeta pri izvršenju bilo koje od navedenih radnji.
2. "Finansiranje terorističkih aktivnosti" obuhvata radnje propisane krivičnom pravnom regulativom.
3. "Transakcija" podrazumijeva otvaranje bankovnih računa, polaganje sredstava, podizanje sredstava, prijenos sredstava s jednog na drugi bankovni račun, zamjenu valuta, zajmove, davanje kredita, kupoprodaju akcija na berzi, obveznice, potvrde o stavljanju depozita, te druge novčane instrumente ili investicione vrijednosne papire, nekretnine ili bilo koje druge isplate, prijenose ili dostave na bilo koji način od strane, preko ili direktno pravnom licu iz člana 3. ovog zakona;
4. "Povezane transakcije" su dvije ili više transakcija koje potiču sa ili su usmjerene na račun ili na pravno ili fizičko lice, a gdje je iznos transakcija ispod iznosa potrebnog za vršenje identifikacije i izvještavanje prema odredbama ovog zakona, ali koje zajedno prekoračuju gore pomenuti iznos i mogu se smatrati međusobno povezanim zbog vremenskog perioda u kojem su izvršene, zbog primaoca ili nalogodavca transakcije, metoda vršenja transakcija, razloga zbog kojeg su transakcije izvršene ili drugih faktora na osnovu kojih se transakcije mogu smatrati povezanim."
5. "Imovina" obuhvata imovinu bilo koje vrste, materijalnu ili nematerijalnu, pokretnu ili nepokretnu,

uključujući i zakonske akte ili instrumente kojima se dokazuje pravo na ili interes za tu imovinu.

6. Naznaka vrijednosti u "KM" također se odnosi i na odgovarajuću vrijednost u bilo kojoj stranoj valuti prema važećem službenom kursu u vrijeme transakcije.

7. "Gotovina" znači kovanice ili valutu Bosne i Hercegovine ili bilo koje druge zemlje, putničke čekove, osobne čekove, bančine čekove, poštanske doznačnice, te ostala sredstva plaćanja u takvoj formi da se titular mijenja po uručanju.

Član 3.

(1) Mjere za otkrivanje i sprečavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti preduzimaju se u skladu s ovim zakonom ako ih vrše dolje navedeni obveznici.

(2) Pod obveznicima podrazumijevaju se sljedeća pravna i fizička lica:

1. banke, u skladu sa Zakonima o bankama,
2. pošte,
3. investiciona i penziona društva i fondovi, nezavisno od pravne forme,
4. berze, berzanske agencije i podružnice berzanskih agencija, kao i bilo koja druga pravna ili fizička lica koja trguju novčanim instrumentima, devizama, razmjenom, kamatnim stopama indeksnim instrumentima, prenosivim vrijednosnicama i robnim fjučersima,
5. osiguravajuća i reosiguravajuća društva,
6. kasina, kockarnice i drugi organizatori igara na sreću i posebnih lutrija,
7. mjenjačnice,
8. zalagaonice,
9. advokati, računovođe, revizori, te pravna i fizička lica iz člana 4. ovog zakona,
10. agencije za privatizaciju,
11. putničke agencije,
12. agencije za nekretnine,
13. javni bilježnici,
14. pravna i fizička lica koja se bave sljedećim poslovima:
 - a. prijem i/ili raspodjela novca ili imovine u humanitarne, dobrotvorne, vjerske, prosvjetne ili socijalne svrhe,
 - b. prijenos novca ili vrijednosti,
 - c. kupoprodaja potraživanja,
 - d. čuvanje, investiranje, održavanje, upravljanje ili davanje savjeta u vezi s upravljanjem imovinom trećih lica,
 - e. izdavanje, upravljanje i poslovanje s platnim i kreditnim karticama i drugim sredstvima plaćanja,
 - f. finansijski lizing,
 - g. izdavanje finansijskih garancija i drugih garancija, i obaveza,
 - h. davanje zajmova, kreditiranje, nudenje i posredovanje u pregovorima o zajmovima,
 - i. osiguravanje, plasman i posredovanje u osiguranju,
 - j. organiziranje i vođenje licitacija,
 - k. promet plemenitih metala i dragog kamenja i njihovih proizvoda,
 - l. trgovina umjetničkim predmetima, plovilima, vozilima i letjelicama.

Član 4.

(1) Advokati, advokatske kancelarije i njihovo osoblje moraju se pridržavati odredbi ovog zakona u slučaju kada djeluju za ili u ime stranke u smislu planiranja, pripremanja ili vršenja transakcija vezanih uz:

- a) kupovinu i prodaju nekretnina;
- b) upravljanje novcem, vrijednosnim papirima i drugim sredstvima klijenta;
- c) upravljanje bankovnim, štednim ili računima vrijednosnih papira;
- d) organizaciju priloga za kreiranje, rad ili upravljanje kompanija;
- e) kreiranje, rad ili upravljanje pravnim licima ili aranžmanima i kupovini i prodaju poslovnih subjekata.

(2) Računovođe, revizori, te revizorske i računovodstvene firme i njihovo osoblje, kao i pravna i fizička lica koja vrše funkciju revizora ili pružaju računovodstvene usluge u ime stranke, moraju se pridržavati odredbi ovog zakona.

(3) Odredbe o ispunjavanju obaveza iz ovog zakona se, međutim, ni u kom slučaju ne primjenjuju ako su obveznici navedeni u st. 1. i 2. ovog člana odgovarajuću informaciju dobili ili primili prije, za vrijeme ili nakon sudskog postupka, ili u toku utvrđivanja pravne pozicije stranke, osim ako obveznici imaju ili bi trebalo da imaju saznanja da stranka traži pravni savjet u svrhu pranja novca ili finansiranja terorističkih aktivnosti.

Član 5.

Poslove koji se odnose na sprečavanje, istraživanje i otkrivanje operacija pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u skladu s odredbama Zakona o državnoj agenciji za istrage i zaštitu, ovog i drugih zakona, na promoviranje saradnje između nadležnih organa Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), Republike Srpske (u daljem tekstu: RS) i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Distrikt) u oblasti sprečavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, kao i na promoviranje saradnje i razmjene informacija s nadležnim organima drugih država i međunarodnih organizacija zaduženih za sprečavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, obavlja Finansijsko-obavještajni odjel (FOO) Agencije za istrage i zaštitu Bosne i Hercegovine pod nadzorom direktora državne Agencije za istrage i zaštitu (u daljem tekstu: direktor).

II - ZADACI I OBAVEZE OBVEZNIKA

1. Identifikacija

Član 6.

Obveznik je prilikom utvrđivanja identiteta stranke dužan pribaviti podatke o stranci i transakciji u skladu s odredbama ovog zakona.

Član 7.

(1) Pored svega što je propisano odredbama u daljem tekstu ovog zakona, identifikacija se uvijek vrši kada je transakcija, stranka ili lice sumnjive prirode. Ministar sigurnosti Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ministar) može dati smjernice u smislu pokazatelja koji ukazuju na sumnjive poslove.

(2) Identifikaciju stranke obveznik vrši kada joj otvara račun ili s njom uspostavlja poslovni odnos.

(3) Obveznik je dužan obaviti identifikaciju stranke prilikom svake transakcije ili prilikom više međusobno povezanih transakcija čija vrijednost iznosi ili prelazi 30.000 KM.

(4) Osiguravajuće društvo i drugo pravno i fizičko lice koje se bavi posredovanjem pri prodaji polica životnog osiguranja identifikaciju stranke vrši kod poslova osiguranja života u slučajevima kada ukupni iznos pojedinačne rate ili nekoliko rata premije koje se trebaju platiti u roku od jedne godine iznosi ili prelazi sumu od 2.000 KM, ili ako isplata jedne premije iznosi ili prelazi sumu od 5.000 KM. Identifikacija se također vrši i kada

pojedinačna rata ili nekoliko rata premije koje treba da budu isplaćene u roku od jedne godine rastu do ili preko iznosa od 2.000 KM.

(5) Osiguravajuće društvo i drugo pravno i fizičko lice koje se bavi posredovanjem pri prodaji polica osiguranja obavlja identifikaciju stranke i kod poslova penzijskog osiguranja ako je policu osiguranja moguće prenijeti ili je upotrijebiti kao kolateral za podizanje zajma ili kredita.

(6) Pravna ili fizička lica koja obavljaju poslove u vezi s organiziranjem ili vođenjem javnih prodaja ili trgovanjem umjetničkim predmetima, plovilima, vozilima ili letjelicama, identifikaciju vrše prilikom gotovinske transakcije ili prilikom više međusobno povezanih transakcija koje iznose ili prelaze vrijednost od 30.000 KM. Ministar može dati smjernice u vezi s tim šta se smatra povezanim transakcijama.

(7) Kasina, kockarnice i drugi organizatori igara na sreću i posebnih lutrija dužni su identificirati svakog učesnika u igri koji vrši transakciju u iznosu od ili preko 5.000 KM.

(8) Identifikacija stranke nije neophodna pri vršenju transakcija iz st. 2. do 6. ovog člana ako je stranka:

1. Organ Bosne i Hercegovine, Federacije, RS ili Distrikta, ili organizacija s javnim ovlaštenjima;
2. Banka, osiguravajuće društvo i drugo pravno i fizičko lice koje se bavi posredovanjem pri prodaji polica osiguranja, te investiciona i penzionarna društva i fondovi, nezavisno od pravne forme, sa sjedištem ili centralom u zemljama članicama Evropske unije ili u zemljama koje, prema informacijama dobivenim od strane FOO, međunarodnih organizacija i drugih nadležnih međunarodnih organa, ispunjavaju međunarodno prihvaćene standarde u oblasti sprečavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, koja je kao takva zemlja određena od strane ministra.

(9) Identifikaciju imaoca bankovne knjižice obveznik vrši prilikom svake transakcije koja se vrši na osnovu knjižice.

(10) Obveznik treba prekinuti ili odbiti ulazak u poslovni odnos ili izvršenje transakcije s bankom ili u ime banke u kojoj po sudskoj nadležnosti nije potrebno fizičko prisustvo ili ako se identifikacija ne može provesti na način propisan ovim zakonom i treba izvijestiti Finansijsko-obavještajni odjel u vremenu propisanom članom 14. stav 2. ovog zakona.

Član 8.

(1) Evidencija o izvršenoj identifikaciji stranaka i transakcijama iz člana 7. stav 1. ovog zakona sadrži minimalno sljedeće informacije:

1. naziv, sjedište i matični broj pravnog lica koje ima poslovni odnos ili obavlja transakciju, odnosno pravnog lica u čije ime se uspostavlja stalni poslovni odnos ili obavlja transakcija;
2. ime, prezime, adresu prebivališta, datum i mjesto rođenja, te jedinstveni matični broj zaposlenog ili ovlaštenog lica koje za pravno lice uspostavlja poslovni odnos ili obavlja transakciju, kao i naziv organa koji je izdao službeni dokument za ličnu identifikaciju;
3. ime, prezime, adresu prebivališta, datum i mjesto rođenja, te jedinstveni matični broj fizičkog lica koje uspostavlja poslovni odnos, ulazi u prostorije kasina, kockarnice ili organizatora igara na sreću, ili koje izvrši transakciju, odnosno fizičkog lica za koje se uspostavlja poslovni odnos ili obavlja transakcija, te broj i naziv organa koji je izdao službeni dokument za ličnu identifikaciju;
4. razloge za uspostavljanje poslovnog odnosa ili obavljanje transakcije, te informacije o djelatnosti stranke;
5. datum uspostavljanja poslovnog odnosa ili obavljanja transakcije;
6. vrijeme izvršenja transakcije;
7. iznos transakcije i valuta u kojoj se obavlja transakcija;

8. svrhu transakcije, kao i ime, prezime i stalno prebivalište, odnosno naziv i sjedište pravnog lica kome je transakcija namijenjena;
9. način izvršenja transakcije;
10. ime i prezime, odnosno naziv i sjedište nalagodavca kod doznaka iz inozemstva;
11. podatke o porijeklu novca ili imovine koja je predmet transakcije;
12. razloge zbog kojih je sumnjiva neka transakcija, stranka ili lice;
13. ime, prezime, adresu prebivališta, te datum i mjesto rođenja svakog fizičkog lica koje direktno ili indirektno posjeduje najmanje 20% poslovnog udjela, akcija, odnosno drugih prava na osnovu kojih ima učešće u upravljanju pravnim licem, odnosno njegovim sredstvima.

(2) Ministar daje smjernice o tome koje će informacije pomenute u stavu 1. ovog člana biti uključene u evidenciju o provedenoj identifikaciji klijenata i transakcija u članu 7., paragrafi 2. do 7. ovog zakona.

(3) Evidencija kao i informacija navedena u članu 25. ovog zakona o prijenosu gotovine i vrijednosnih papira preko državne granice obuhvata sljedeće podatke:

1. ime, prezime, stalno prebivalište, datum i mjesto rođenja fizičkog lica koje prenosi gotovinu ili vrijednosne papire preko državne granice;
2. naziv i sjedište pravnog lica ili ime, prezime i prebivalište fizičkog lica za koje se obavlja prijenos gotovine ili vrijednosnih papira preko državne granice;
3. iznos, valutu, vrstu i svrhu transakcije i mjesto, datum i vrijeme prelaska državne granice;
4. podatke o tome da li je transakcija bila prijavljena organima carinske službe.

(4) Svi podaci, informacije i dokumentacija iz evidencije o ličnim podacima dostavljaju se FOO bez ikakve naknade.

Član 9.

(1) Obveznik pribavlja podatke o pravnom licu iz člana 8. stav 1. tačka 1. ovog zakona uvidom u originalnu ili ovjerenu kopiju dokumentacije iz sudskog registra ili drugog javnog registra.

(2) Obveznik pribavlja podatke iz člana 8. stav 1. tač. 2. i 3. ovog zakona uvidom u lična dokumenta stranke, izdata od nadležnog organa. Ako iz priloženog dokumenta nije moguće dobiti sve propisane podatke o stranci, podaci koji nedostaju pribavljaju se iz drugog službenog ličnog dokumenta stranke.

(3) Obveznik pribavlja podatke iz člana 8. stav 1. tač. 4. do 11. i tačka 13. ovog zakona uvidom u dokumenta i poslovnu dokumentaciju.

(4) Ako iz ličnih dokumenata izdatih od nadležnih organa, dokumenata i poslovne dokumentacije nije moguće pribaviti sve podatke iz člana 8. stav 1. ovog zakona, podaci koji nedostaju, osim podataka iz člana 8. stav 1. tač. 11. i 13. ovog zakona, dobivaju se od stranke.

(5) Ako stranka ne boravi u zemlji, prilikom identifikacije iz člana 7. st. 2. i 3. u slučaju gotovinske transakcije, te st. 6. i 10. člana 7. ovog zakona, pribavlja se kopija ličnog dokumenta te stranke.

Član 10.

(1) Obveznik je dužan prilikom identifikacije iz člana 7. ovog zakona zahtijevati od stranke izjavu da li posluje u svoje ime ili kao ovlašteno lice.

(2) Ako transakciju u ime stranke obavlja ovlašteno lice, obveznik pribavlja podatke iz člana 8. stav 1. tač. 2. i 3. ovog zakona na osnovu pismenog ovlaštenja stranke u čije ime nastupa ovlašteno lice. Sve druge podatke iz

člana 8. stav 1. ovog zakona, osim podataka iz člana 8. stav 1. tačka 13. ovog zakona, obveznik pribavlja na način utvrđen u članu 9. ovog zakona.

(3) Ako ovlašteno lice obavlja transakciju iz člana 7. stav 1. i 3. u slučaju gotovinske transakcije, odnosno stav 6. i 9. ovog zakona, u ime stranog pravnog lica koje ne obavlja ili mu je zabranjeno obavljanje proizvodne ili trgovinske djelatnosti u državi u kojoj je registrirano, ili u slučajevima kada se radi o drugom stranom licu ili sličnom društvu s nepoznatim vlasnicima ili upravljačima, ukoliko zakonom nije drugačije određeno, obveznik pribavlja podatke iz člana 8. stav 1. tačka 13. ovog zakona, uvidom u originalnu i ovjerenu dokumentaciju iz odgovarajućeg sudskog registra ili drugog javnog registra, koja ne smije biti starija od tri mjeseca. Ako iz sudskog ili bilo kojeg drugog javnog registra nije moguće pribaviti sve podatke, obveznik pribavlja podatke, informacije ili dokumentaciju koja nedostaje uvidom u dokumenta i poslovnu dokumentaciju koju dostavlja ovlašteno lice. Podatke, informacije ili dokumentaciju koja nedostaje, a koje iz objektivnih razloga nije moguće pribaviti na propisani način, obveznik pribavlja iz pismene izjave ovlaštenog lica.

(4) Prilikom dobivanja podataka na osnovu prethodnog stava, obveznik je u svim slučajevima kada je drugo pravno lice posredni ili neposredni vlasnik 20% poslovnog udjela, akcija, odnosno drugih prava pravnog lica, dužan pribaviti podatke iz člana 8. stav 1. tačka 13. ovog zakona za to drugo pravno lice.

Član 11.

Ako strano pravno lice, sa izuzetkom međunarodnih vladinih organizacija, obavlja transakcije, obveznik je dužan najmanje jednom godišnje obaviti ponovnu identifikaciju pribavljanjem podataka iz člana 8. stav 1. tačka 1. i 13. ovog zakona i novog ovlaštenja iz člana 10. stav 2. ovog zakona.

Član 12.

(1) Obveznik može prilikom otvaranja računa ili uspostavljanja poslovnog odnosa izvršiti identifikaciju stranke i bez njenog prisustva, ali pri tome mora nesporno utvrditi identitet stranke pribavljanjem svih podataka u skladu s odredbama ovog zakona, na način koji propiše ministar.

(2) Identifikacija iz stava 1. ovog člana može se obaviti samo ako se radi o stranci koja ne živi u zemlji, državnom organu ili organizaciji s javnim ovlaštenjima ili obvezniku iz člana 3. ovog zakona.

(3) Što se tiče stranke koja ne živi u zemlji, identifikacija u skladu sa stavom 1. ovog člana može se izvršiti samo ako je stranka državljanin Bosne i Hercegovine ili državljanin zemlje koja ispunjava međunarodno prihvaćene standarde u oblasti sprečavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, pod uslovom da je zemlja određena kao takva od strane ministra, na način definiran u članu 7. stav 8. ovog zakona.

(4) Izuzetno od odredbi iz st. 1. do 3. ovog člana, identifikacija bez prisustva stranke prilikom otvaranja računa ili uspostavljanja poslovnog odnosa nije dozvoljena ako se radi o stranom pravnom licu koje ne obavlja ili ne smije obavljati proizvodnu ili trgovinsku djelatnost u državi u kojoj je registrirano, ili u slučajevima kada se radi o drugom stranom licu ili sličnim društvima s nepoznatim vlasnicima ili upravljačima.

2. Obavještavanje

Član 13.

(1) Obveznik je dužan FOO-u dostaviti podatke iz člana 8. stav 1. ovog zakona u vezi sa sljedećim:

1. O svakoj transakciji, stranci ili licu sumnjive prirode;
2. O gotovinskoj transakciji čija vrijednost iznosi ili prelazi sumu od 30.000 KM.
3. O povezanim gotovinskim transakcijama čija ukupna vrijednost iznosi ili prelazi sumu od 30.000 KM.

(2) Ministar dalje propisuje koje informacije, podatke i dokumentaciju treba dostaviti FOO-u , u skladu s odredbama člana 8.

(3) Ministar, nakon konsultacija s FOO , određuje uslove pod kojima se od obveznika ne zahtijeva da FOO-u dostavi informacije o transakcijama određene stranke u iznosima istim ili većim od onih pomenutih u stavu 1. tačka 2. i 3. ovog člana.

Član 14.

(1) U slučajevima iz člana 13. stav 1. tačka 1. ovog zakona, obveznik je dužan FOO-u dostaviti informacije, podatke i dokumentaciju odmah nakon pojavljivanja sumnje i prije izvršenja transakcije, navodeći period u kojem se očekuje obavljanje transakcije.

(2) U slučajevima iz člana 13. stav 1. tačka 2. i 3. ovog zakona, obveznik je dužan FOO-u dostaviti informacije, podatke i dokumentaciju odmah po izvršenju transakcije, a najkasnije 3 dana nakon izvršenja transakcije.

(3) Obavještenje iz stava 1. ovog člana može se dati i putem telefona, ali FOO mora biti naknadno obaviješten i u pismenoj formi, najkasnije sljedećeg radnog dana.

(4) Ako obveznik u slučajevima iz člana 13. stav 1. tačka 1. ovog zakona, zbog prirode transakcije ili zato što transakcija nije u cjelini izvršena ili iz drugih opravdanih razloga, ne može postupiti po odredbi iz stava 1. ovog člana, dužan je FOO-u informacije, podatke i dokumentaciju dostaviti što prije, odnosno odmah nakon pojavljivanja sumnje da se radi o pranju novca ili finansiranju terorističkih aktivnosti. U obavještenju obveznik mora obrazložiti razloge zbog kojih nije postupio u skladu s odredbama stava 1. ovog člana.

3. Ovlašteno lice, obuka, lista pokazatelja i interna kontrola

Član 15.

(1) U svrhu dostavljanja informacija FOO-u , te za izvršenje ostalih dužnosti u skladu s odredbama ovog zakona, obveznik imenuje ovlašteno lice. On također imenuje jednog ili više zamjenika ovlaštenog lica, nakon čega o ovim imenovanjima obavještava FOO.

(2) Obveznik je dužan osigurati stručno osposobljavanje za sve svoje zaposlene koji vrše dužnosti u skladu s odredbama ovog zakona, obavljati internu kontrolu nad izvršenjem ovih dužnosti, te pripremiti listu pokazatelja za prepoznavanje sumnjivih transakcija.

(3) Izuzetno od odredbi stava 1. i 2. ovog člana, oni obveznici koji imaju četiri ili manje zaposlenika nisu dužni imenovati ovlašteno lice i vršiti unutrašnju kontrolu u skladu s odredbama ovog zakona.

III - ZADACI I NADLEŽNOSTI FINANSIJSKO-OBAVJEŠTAJNOG ODJELA

1. Otkrivanje i istraživanje pranja novca

Član 16.

FOO prima, sakuplja, evidentira, analizira i , kada je to propisano ovim ili drugim zakonom, dostavlja tužiocu, te po ovlaštenju istražuje i prosljeđuje drugom ovlaštenom službeniku informacije, podatke i dokumentaciju koju dobije u skladu s odredbama ovog zakona.

Član 17.

(1) Ako FOO sumnja u pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti u vezi s nekom transakcijom ili licem, može od obveznika u pismenoj formi zahtijevati informacije navedene u članu 8. stav 1. ovog zakona, informacije o vlasništvu i o bankovnim položajima tog lica, kao i ostale informacije, podatke i dokumente potrebne za obavljanje poslova FOO-a u skladu s odredbama ovog zakona. U hitnim slučajevima, FOO može zahtijevati informacije, podatke i dokumente usmeno, i može izvršiti pregled dokumentacije u prostorijama obveznika, s tim da je FOO obavezan podnijeti pismeni zahtjev obvezniku najkasnije sljedećeg radnog dana.

(2) FOO može od obveznika zahtijevati pismenu informaciju, podatke i dokumentaciju u vezi s obavljanjem poslova obveznika, u skladu s odredbama ovog zakona, kao i druge podatke koji su FOO-u potrebni za postupanje u skladu s ovim zakonom.

(3) Obveznik je FOO-u bez odgađanja dužan dostaviti informacije, podatke i dokumentaciju iz st. 1. i 2. ovog člana, a najkasnije u roku od 7 dana od prijema zahtjeva od strane FOO-a.

(4) U slučaju da advokat, advokatska kancelarija, računovođa, revizorska firma, samostalni revizor, ili pravno ili fizičko lice ima pravo, prema odredbama člana 4. ovog zakona, odbiti dostaviti informacije, podatke i dokumentaciju na osnovu zahtjeva od strane FOO-a iz stava 1. ovog člana, tada u roku propisanom u stavu 3. ovog člana pismenim putem obavještava FOO o razlozima zbog kojih se nije postupilo u skladu sa zahtjevom FOO-a.

(5) U slučajevima obimne dokumentacije ili zbog drugih opravdanih razloga, FOO može, na pismeni zahtjev, pismenim obavještenjem produžiti rok iz stava 3. ovog člana i može u takvim slučajevima izvršiti uvid u dokumentaciju u prostorijama obveznika.

Član 18.

(1) Prilikom vršenja svojih dužnosti u skladu s odredbama ovog zakona, FOO može, ako sumnja u pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti u vezi s nekom transakcijom, računom ili licem, izdati pismeni nalog za privremenu obustavu transakcije ili transakcija u trajanju od najviše 5 dana. FOO može dati dodatne instrukcije obvezniku u vezi s tom transakcijom, obustavom transakcije, izvršenjem transakcije te komunikacijom s licem ili licima koja su povezana s transakcijom.

(2) U hitnim slučajevima, nalog se može izdati i usmeno, ali je FOO dužan najkasnije sljedećeg radnog dana dostaviti i pismeni nalog obvezniku.

Član 19.

(1) Ako FOO, nakon izdavanja naloga za privremenu obustavu transakcije ili transakcija, a u roku iz člana 18. stav 1. ovog zakona, utvrdi da više nema osnova za sumnju u pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti, o tome pismenim putem, bez odgađanja, obavještava obveznika koji onda odmah može obaviti transakciju.

(2) Ako FOO ne preduzme mjere u roku propisanom u članu 18. stav 1. ovog zakona, obveznik odmah može obaviti transakciju.

Član 20.

(1) FOO može zahtijevati od organa Bosne i Hercegovine, Federacije, RS i Distrikta, te od ostalih obveznika s javnim ovlaštenjima, informacije, podatke i dokumentaciju koja je potrebna za vršenje poslova FOO-a u skladu s odredbama ovog zakona.

(2) Organi i institucije s javnim ovlaštenjem navedene u stavu 1. ovog člana će bez naknade dopustiti FOO-u elektronski pristup informacijama, podacima i dokumentaciji.

(3) Organi i organizacije s javnim ovlaštenjima navedene u stavu 1. ovog člana dužne su FOO-u dostaviti podatke, informacije i dokumentaciju iz prethodnih stavova najkasnije u roku od 7 dana od dana prijema zahtjeva, ukoliko informacije nisu dostupne FOO-u na način propisan stavom 1. ovog člana.

(4) U slučajevima obimne dokumentacije ili usljed drugih opravdanih razloga, FOO može, nakon pismenog zahtjeva, pismeno produžiti rokove određene u stavu 3. ovog člana i može u takvim slučajevima provjeriti dokumentaciju u prostorijama organa i organizacija s javnim ovlaštenjima navedenih u stavu 1. ovog člana.

2. Međunarodna saradnja

Član 21.

(1) FOO može od stranih organa za provođenje zakona, tužilačkih ili upravnih organa, finansijsko-obavještajnih jedinica i međunarodnih organizacija uključenih u sprečavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti zahtijevati podatke, informacije i dokumentaciju potrebnu za obavljanje zadataka FOO-a u skladu s odredbama ovog zakona.

(2) FOO može dostavljati podatke, informacije i dokumentaciju prikupljenu u Bosni i Hercegovini finansijsko-obavještajnim jedinicama drugih zemalja, pod uslovom da je osigurana slična zaštita povjerljivosti, na njihov zahtjev ili na sopstvenu inicijativu.

(3) Prije dostave ličnih podataka finansijsko-obavještajnim jedinicama drugih zemalja, FOO zahtijeva garanciju da će se informacije, podaci i dokumentacija koristiti samo u svrhe propisane odredbama ovog zakona.

3. Obavještavanje tužioca

Član 22.

(1) Ako FOO na osnovu podataka, informacija i dokumentacije pribavljene u skladu s odredbama ovog zakona ocijeni da postoje osnove sumnje da je u pitanju krivično djelo povezano s nekom transakcijom ili licem, dužan je tužiocu dostaviti pismeno obavještenje s potrebnom dokumentacijom.

(2) FOO, u obavještenju iz stava 1. ovog člana, ne navodi podatke o zaposlenom licu ili licima iz obveznika koja su mu saopćila podatke u skladu s ovim zakonom, ili koja su na bilo koji drugi način uključena u izvršenje transakcije u ime obveznika, osim ako postoje razlozi za sumnju da je taj obveznik ili njegov zaposleni počinio krivično djelo, ili ako je ta informacija potrebna za utvrđivanje činjenica tokom krivičnog postupka.

4. Sprečavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti

Član 23.

Pored obaveza prethodno pomenutih u ovom zakonu, FOO ima i sljedeće obaveze u sprečavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti:

1. Nadležnim organima predlaže izmjene i dopune propisa koji se odnose na sprečavanje i otkrivanje pranja novca i finansiranje terorističkih aktivnosti;
2. Učestvuje u izradi liste pokazatelja za prepoznavanje sumnjivih transakcija; kao i liste zemalja koje primjenjuju međunarodno prihvaćene standarde u pogledu prevencije i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorizma;

3. Učestvuje u stručnom osposobljavanju zaposlenih i ovlaštenih lica u obveznicima, nadležnim organima Bosne i Hercegovine, Federacije, RS i Distrikta, te organizacija s javnim ovlaštenjima;
4. Objavljuje, najmanje jednom godišnje, statističke podatke iz oblasti pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, te na drugi primjeren način obavještava javnost o pojavnim oblicima pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

5. Podnošenje izvještaja ministru

Član 24.

FOO direktoru i ministru podnosi godišnje izvještaje o općim aktivnostima FOO-a, te o aktivnostima vezanim za sprečavanje pranja novca i finansiranje terorističkih aktivnosti.

IV - OBAVEZE OSTALIH ORGANA PO ODREDBAMA OVOG ZAKONA

1. Organi carinske uprave

Član 25.

Organi carinske uprave dužni su FOO-u dostaviti podatke o svakom prijenosu gotovog novca i obveznica preko državne granice u vrijednosti od 10.000 KM ili više, najkasnije u roku od tri dana od dana prenošenja.

2. Dostavljanje statističkih podataka

Član 26.

(1) Radi objedinjavanja i analize svih podataka u vezi s pranjem novca i finansiranjem terorističkih aktivnosti, tužilaštva su dužna FOO-u dostavljati informacije o krivičnim djelima pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, te o prekršajima, a u skladu s odredbama čl. 39. i 40. ovog zakona.

(2) Tužilaštva su dužna FOO-u dva puta godišnje dostaviti sljedeće informacije o predmetima za koje je optužnica potvrđena:

- a) ime, prezime, datum rođenja i stalno prebivalište, odnosno naziv i sjedište firme, protiv koje je potvrđena optužnica za pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti ili je podnesen zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka zasnovan na odredbama ovog zakona.;
- b) mjesto, vrijeme i način izvršenja radnje koja ima obilježje krivičnog djela ili prekršaja;
- c) faza postupka; i
- d) iznos privremeno ili trajno oduzetog novca ili vrijednost imovine i datum donošenja odluke o oduzimanju.

3. Učešće u pripremi liste pokazatelja

Član 27.

(1) Organi nadležni za reguliranje rada i vršenje inspeksijske kontrole banaka, osiguravajućih društava i advokata, kao i ostali organi nadležni za inspeksijsku kontrolu obveznika (u daljem tekstu: nadzorni organi), u saradnji s obveznikom, pod njihovom kontrolom sastavljaju liste pokazatelja za prepoznavanje sumnjivih transakcija.

(2) Lista pokazatelja navedena u stavu 1. ovog člana bit će dostavljena FOO-u od strane obveznika.

V - ZAŠTITA I ČUVANJE PODATAKA

Član 28.

FOO može koristiti informacije, podatke i dokumentaciju pribavljenu u skladu s ovim zakonom samo u svrhe utvrđene ovim zakonom.

Član 29.

(1) Obveznik i njegovi zaposleni ne smiju otkriti stranci ili trećem licu da je informacija, podatak ili dokumentacija o stranci ili transakciji dostavljena FOO-u, niti da je FOO, u skladu s odredbama člana 18. ovog zakona, privremeno obustavio izvršenje transakcije ili obvezniku dao uputstva za postupanje.

(2) Informacije o zahtjevu od strane FOO ili o dostavljanju informacija, podataka ili dokumentacije FOO-u, te o privremenoj obustavi transakcije, odnosno o datom uputstvu iz stava 1. ovog člana, smatraju se službenom tajnom.

(3) O skidanju oznake službena tajna odlučuje FOO.

Član 30.

(1) Prilikom dostavljanja informacija, podataka i dokumentacije FOO-u, prema odredbama ovog zakona, obaveza čuvanja bankarske, poslovne i službene tajne ne odnosi se na obveznika, državne organe Bosne i Hercegovine, Federacije, RS i Distrikta, organizaciju s javnim ovlaštenjima, tužioca, sud i njihovo osoblje, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Obveznik ili njegovo osoblje ne odgovaraju za štetu prouzrokovanu strankama ili trećim licima niti će biti krivično odgovoran zbog dostave informacija, podataka ili dokumentacije FOO-u, ili zbog izvršenja naredbe FOO-a o privremenom obustavljanju transakcija, ili uputstva datog u vezi s tom naredbom, u skladu s odredbama ovog zakona ili na osnovu propisa donesenih na osnovu tog zakona.

Član 31.

(1) Obveznik je dužan informacije, podatke i dokumentaciju pribavljene na osnovu ovog zakona čuvati najmanje 10 godina nakon identifikacije, obavljanja transakcije, zatvaranja računa ili prestanka važenja ugovora.

(2) Obveznik je dužan informacije i prateću dokumentaciju o ovlaštenom licu i zamjeniku ovlaštenog lica pomenutih u članu 15. ovog zakona, stručnom osposobljavanju zaposlenih i provođenju interne kontrole čuvati najmanje 4 godine nakon imenovanja ovlaštenog lica i zamjenika ovlaštenog lica, obavljenog stručnog osposobljavanja i interne kontrole.

Član 32.

Carinski organi dužni su informacije o prijenosu gotovine i hartija od vrijednosti preko državne granice čuvati na period od 12 godina od dana prijenosa. Ove informacije i podaci uništavaju se nakon isteka ovog roka.

Član 33.

(1) FOO je dužan informacije, podatke i dokumentaciju, prikupljene i proslijeđene prema odredbama ovog zakona, čuvati 12 godina od dana kada ih je dobio ili proslijeđio, a uništava ih nakon isteka ovog roka.

(2) Evidencija o ličnim podacima proslijeđenim u inozemstvo u skladu s odredbama člana 21. ovog zakona obuhvata sljedeće podatke:

- a) Ime, prezime, datum rođenja, prebivalište, odnosno naziv i sjedište pravnog lica čiji podaci se šalju u inozemstvo;
- b) Naziv zemlje i naziv nadležnog organa kojem se ti podaci dostavljaju.

(3) Evidencija o obavještenjima i informacijama u skladu s odredbama člana 22. ovog zakona obuhvata sljedeće podatke:

- a) ime, prezime, datum rođenja, prebivalište, odnosno naziv i sjedište pravnog lica u vezi s kojim je FOO dostavio obavještenje ili informaciju;
- b) podatke o iznosu, valuti, datumu ili periodu obavljanja transakcije u vezi s kojom postoje razlozi za sumnju da se radi o krivičnom djelu;
- c) Razloge za sumnju da se radi o krivičnom djelu.

(4) FOO, drugo ovlašteno službeno lice ili tužilac ne može o informacijama, podacima i dokumentaciji sakupljenim u skladu s ovim zakonom obavještavati lica na koja se odnose.

VI - UPUTSTVA O IZVRŠENJU ZADATAKA I O OBAVEZNOM UKLJUČENJU POKAZATELJA

Član 34.

(1) Ministar donosi odluku i uputstva iz čl. 7., 8., 10., 12. i 13. ovog zakona, nakon konsultacija s FOO i u skladu s međunarodnim standardima o prevenciji pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Ministar može još propisati dodatna uputstva o pitanjima navedenim u stavu 1. ovog člana.

VII - NADZOR

Član 35.

FOO i nadzorni organi saraduju u nadzoru, u okviru svojih nadležnosti, realizacije odredbi ovog zakona.

Član 36.

(1) Ako nadzorni organi otkriju prekršaj iz čl. 39. i 40. ovog zakona ili ostalih zakona kojima se regulira rad obveznika, onda nalažu primjenu odgovarajućih mjera nadzora, a dužni su o otkrivenim prekršajima bez odgađanja u pisanoj formi obavijestiti FOO.

(2) Obavještenje iz stava 1. ovog člana sadrži naročito sljedeće podatke:

- a) ime, prezime, datum i mjesto rođenja i stalno prebivalište fizičkog lica, odnosno naziv i sjedište pravnog lica za koje se sumnja da je počinilo prekršaj;
- b) mjesto, vrijeme i način izvršenja radnje koja ima obilježje prekršaja, i
- c) podatke da li su nadzorni organi odredili neku od mjera nadzora iz svoje nadležnosti.

Član 37.

(1) FOO vrši nadzor nad primjenom odredbi ovog zakona, prikupljanjem i provjerom informacija, podataka i dokumentacije dostavljenih na osnovu odredbi ovog zakona.

(2) Ako FOO utvrdi da je došlo do postupanja u suprotnosti s odredbama ovog zakona, tada može:

1. od obveznika zahtijevati otklanjanje nepravilnosti, uz uslov da posljedice povrede Zakona mogu biti naknadno uklonjene;
2. nadzornim organima predložiti da, u okviru svojih nadležnosti, preduzmu odgovarajuće mjere nadzora;
3. podnijeti zahtjev nadležnom organu za pokretanje prekršajnog postupka.

(3) Prilikom odlučivanja o izboru mjere iz stava 2. ovog člana, FOO uzima u obzir okolnosti pod kojima je prekršaj počinjen, ponavljanje prekršaja i mjere nadzora koje je protiv obveznika odredio drugi nadzorni organ.

(4) Otklanjanje povrede Zakona iz stava 2. tačke 1. ovog člana vrši se u roku iz člana 17. stav 3.

Član 38.

FOO je dužan obavijestiti nadležni nadzorni organ o podnesenom prijedlogu za pokretanje prekršajnog postupka.

VIII - KAZNE NE ODREDBE

Član 39.

(1) Pravno lice iz člana 3. ovog zakona kažnjava se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 20.000 KM do 200.000 KM ako:

1. ne obavi identifikaciju stranke, ili ako identifikacija nije obavljena u skladu s odredbama člana 7. ovog zakona;
2. ne obavijesti FOO ili mu ne dostavi informacije, podatke ili dokumentaciju propisane članom 13. i 14. ovog zakona.
3. ne postupi po nalogu FOO-a o privremenom obustavljanju transakcije ili ne postupi po datim uputstvima izdatim od strane FOO-a u vezi s tim nalogom a u skladu s odredbama člana 18. ovog zakona;
4. ne čuva informacije, podatke i dokumentaciju u skladu s odredbama člana 8. ovog zakona najmanje 10 godina nakon identifikacije, obavljene transakcije, zatvaranja računa ili prestanka važenja ugovora u skladu s odredbama člana 31. ovog zakona.

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana nadležno lice u pravnom licu kažnjava se novčanom kaznom u iznosu od 2.000 KM do 15.000 KM.

(3) Za prekršaj iz člana 3. ovog zakona fizičko lice u vršenju samostalnih djelatnosti kažnjava se novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 20.000 KM.

Član 40.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 100.000 KM kažnjava se za prekršaj pravno lice iz člana 3. ovog zakona, ako:

1. ne pribavi sve potrebne podatke za identifikaciju u skladu s odredbama člana 8. ovog zakona ili identifikaciju ne izvrši metodom iz čl. 9., 10. i 12. ovog zakona;

2. ne obavi ponovnu identifikaciju stranog pravnog lica najmanje jednom godišnje u skladu s odredbama člana 11. ovog zakona;
3. FOO-u ne dostavlja propisane informacije ili ih ne dostavlja na propisan način u skladu s odredbama člana 17. ovog zakona;
4. ne uspostavi internu kontrolu ili ne sastavi listu pokazatelja za prepoznavanje sumnjivih transakcija u propisanom roku ili na propisani način u skladu s odredbama člana 15. ovog zakona;
5. ne imenuje ovlašteno lice i njegovog zamjenika ili ne obavijesti FOO o tom imenovanju u skladu s odredbama člana 15. ovog zakona;
6. ne osigura stručno osposobljavanje za osoblje u skladu s odredbama člana 15. ovog zakona;
7. ne čuva podatke o ovlaštenom licu i zamjeniku ovlaštenog lica, o stručnom osposobljavanju zaposlenih i o vršenju unutrašnje kontrole najmanje 4 godine nakon imenovanja ovlaštenog lica i zamjenika ovlaštenog lica, nakon završetka stručnog osposobljavanja ili vršenja unutarnje kontrole, u skladu s odredbama člana 31. ovog zakona.

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu kažnjava se novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 5.000 KM.

(3) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana fizičko lice, koje obavlja samostalnu djelatnost iz člana 3. ovog zakona, kažnjava se novčanom kaznom u iznosu od 2.000 KM do 20.000 KM.

IX - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 41.

Obveznici su dužni sastaviti listu pokazatelja za prepoznavanje sumnjivih transakcija najkasnije šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 42.

Ovaj zakon stupa na snagu šest mjeseci od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Član 43.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o sprečavanju pranja novca u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 8/00), Zakon o sprečavanju pranja novca u Republici Srpskoj ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 52/01) i Zakon o sprečavanju pranja novca ("Službeni glasnik Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine", broj 14/03).

PSBiH broj 49/04
4. maja 2004. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Martin Raguž, s.r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Mustafa Pamuk, s.r.